

Práce pojednává o institutu oddlužení coby jedním ze sanačních způsobů řešení úpadku podle insolvenčního zákona. Jejím cílem je analyzovat současnou právní úpravu a závěry soudní praxe. Rigorózní práce se skládá ze sedmi částí. První je obecnější a vymezuje podstatu a účel oddlužení. Druhá kapitola je zaměřena na zahraniční inspirační zdroje naší právní úpravy. Ve třech podkapitolách popisuje období našeho oddlužení v USA, Německu a na Slovensku. Kapitola třetí je rozdělena do pěti podkapitol a poskytuje přehled podmínek oddlužení, tedy stav úpadku či hrozícího úpadku dlužníka, subjektivní přípustnost oddlužení (kde blíže pojednává o vývoji výkladu této otázky), jeho ekonomickou přípustnost, poctivý záměr a odpovědný přístup k plnění povinností v insolvenčním řízení. Kapitola čtvrtá je pak soustředěna na oddlužení z procesního hlediska. Nejprve se zabývá dlužnickým insolvenčním návrhem a návrhem na povolení oddlužení. Druhá podkapitola se zaměřuje na meritorní rozhodnutí o návrhu na povolení oddlužení, třetí na procesní úkony navazující na rozhodnutí o povolení oddlužení a čtvrtá na samotnou realizaci oddlužení v závislosti na jeho zvolené formě a splnění oddlužení. Poslední podkapitola se věnuje podmínkám přiznání osvobození od dluhů a jeho účinkům. Pátá kapitola poukazuje na specifika společného oddlužení manželů, šestá pak na nebezpečí forum shoppingu fyzických osob v rámci EU. Závěry jsou učiněny v poslední kapitole. Celá práce ukazuje, že je třeba upřesnit řadu dílčích otázek a ujasnit jejich výklad. Jako celek se však institut oddlužení osvědčil a jde o funkční úpravu.